

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Sunt îmbrăcat în cuvânt și stau înaintea voastră ca să Mă primiți și să Mă dați celor ce Mă caută și Mă găsesc la voi și cu voi, și celor ce nu Mă caută, ca să le fiu lor Dumnezeu, fiilor. Mă slujesc de voi ca să pot face Eu voia Tatălui Meu, ca să pot veni pe pământ cuvânt și ca să mai pot scăpa ceva din gura cea deschisă a diavolului dușman pe Dumnezeu și pe om, și care stă gata să înghită tot, tot, să fie ale lui toate, să rămână Domnul Făcătorul învins și cu munca pierdută, dar iată, Eu, Cel ce am biruit prin suferință, prin umilință, și apoi prin înviere, după o moarte rușinoasă pe cruce, Eu sunt Cel ce sunt trimis de Tatăl cuvânt pe pământ acum ca să-Mi pregătesc biruință mare, odată cu lupta cea urâtă și pe ascuns a lui satana, care lucrează prin cei câștigați de partea lui, și care-și lucrează înfrângerea lor prin întunericul faptelor lor, dar Dumnezeu este lumină mare și de aceea satana se teme și se ascunde cu lucrarea sa, care iese la lumină topindu-se ca ceara lângă foc, și va birui Dumnezeu, căci Dumnezeu a făcut cerul și pământul prin puterea Sa, prin cuvânt.

Stau de vorbă cu voi ca să Mă dau, fiilor, celor ce Mă iau de la voi. Nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu. Nu știi nici cei ce au fost călăuziți spre voi de mila Mea de Păstor, iată, nu știi nici ei toți, iar ca să le dau prilej să știe Eu vin cuvânt și grăiesc, ca să așez înțelepciunea cea pentru calea cu Dumnezeu a omului care Mă caută. Dacă M-ar căuta singur, omul nu M-ar găsi, din pricină că nu are inima curată în el, căci scris este: *«Cei ce Îl au și Îl văd pe Dumnezeu sunt cei cu inima curată și sunt cei fericiți»*. De mila omului însă fac Eu pogorământ și Mă arăt în calea lui, ca să caute el apoi pe Dumnezeu pentru el, și să nu stea fără stăpân pe pământ, căci vai celui ce este al nimănui după ce se naște și primește sufletul în dar de la Dumnezeu!

O, fiilor, omul își ajustează viața după alegerea sa și trece de copilărie și crește și-și face familie, soție și copii, și nu știe decât atât, săracul, nu știe să se dea apoi pentru câștig de viață pentru el și pentru ai lui, o, nu știe că viața trebuie câștigată lui Dumnezeu, de unde are omul viață, și este dator cu ea Celui ce i-a dat viață, o, și de aceea îi ies în cale și-i dau prilej să se aleagă Mie ca să-i cârmuiesc Eu viața pas cu pas, dor cu dor, dar nu pentru binele cel de pe pământ, cel trecător, și pentru care omul numai pământ își alege, ci pentru cerul Meu din creștin voiesc să-i fac lui cârmuire, că una e să lupte el să meargă spre cer, și mai mare ca aceasta este să aduc Eu cerul la tine, o, fiule puțin călăuzit, că mai mult tu nu voiești să te călăuzesc.

Sunt oameni și oameni. Unii vor cu Dumnezeu din starea în care sunt și stau ei, și caută să le dea Domnul, nu ei să se dea Lui. Alții pot ca Dumnezeu, adică așa cum Eu am spus, prin lepădare de sine să se dea, nu altfel, dar cel ce nu poate asta, o, cum ar putea unul ca acela să împlinească porunca vieții veșnice, iubirea de Dumnezeu mai mult decât de sine, de părinți și de frați, de soț sau soție, de copii, de rude și prieteni, de cele ce-și agonisește, care doar îl încurcă pe cale cu Domnul, ba îl și despart de Domnul și de calea cea cu Dumnezeu?

Iată, vrea omul cu Domnul, dar nu vrea cu lepădarea de sine ca să-l pot avea la lucrul Meu cel cu lumină lucrat în familia Mea de fii ca fiecare gospodar cu fii și cu lucrul gospodăriei lui.

Fiilor, fiilor, în sărbători de sfinți vin la voi și-Mi las cuvântul cu care-Mi hrănesc poporul, și pe cel ascultător, și pe cel ce nu poate aceasta, o, că puțină dragoste a mai rămas în om, măi fiilor, iar cei ce se apropie așa de calea Mea de azi a cuvântului Meu, aceștia Îmi

pun în primejdie mereu mersul și împlinirile așteptate de toți sfinții Mei, ca răsplată a slujirii și iubirii lor de Dumnezeu vreme după vreme până la sfârșit.

Îmbrac în cuvânt tot ce se lucrează, dar lucrare nu la vedere, și aceasta este primejdie pentru mersul de azi al cuvântului Meu. O, că greu mai merg și tot mai greu Îmi este mersul, căci voi sunteți loviți, fiilor, sunteți disprețuiți, împinși sub vină de cei fățarnici, de cei cu două fețe, de cei ce dau să vă folosească pentru voile lor, pentru altceva decât calea lor cu Dumnezeu, iar când unii ca aceștia aud din gura Mea lucrul cel urât lucrat de ei și cu primejdie pentru ei și pentru mersul Meu, o, nu se îndreaptă, nu se apleacă, nu se căiesc, ci doar se tem ca nu cumva să iasă deasupra cele lucrute de ei în ascuns după voia lor, că unii au ales să plece, chiar dacă au avut unde, chiar dacă nu, dar să se depărteze, zic ei, de ochiul Meu, și apoi să-și ia liber să-și facă voia departe de Dumnezeu, ca și Adam după ce s-a despărțit de Dumnezeu prin păcat.

Când îl văd amețit pe creștin, Eu vin și îmbrac în cuvânt lucrarea lui ascunsă și dăunătoare lui și păgubitoare prin ascundere, și ca să audă el că Eu, Domnul, sunt prin cuvânt, sunt ochi și urechi tot timpul pentru mersul și veghea poporului Meu cel credincios, și că Mă doare și Mă îngrijorează, și ca să întăresc paza mădularelor bisericii Mele, casa Mea, care-și are temelie pusă acum două mii de ani, dar căzând ea sub lovituri de la dușmanii din ea și de lângă ea, am ridicat-o Eu pe temelie ei cea dintâi, acum, la sfârșit de timp, și i-am pus întărituri ca să stea și ca să biruiesc Eu cu sfârșitul tainei Mele chiar cu începutul cel de atunci prin biserica Mea cea dintâi, stâncă cea neclătinată cu taina ei sub nici un fel de furtuni.

Erau însuflețiți pentru Mine cei dintâi creștini fii ai bisericii Mele, pentru care am venit de la Tatăl ca s-o așez, și am așezat-o și o țin sub taină cu toată taina ei, de atunci și până azi, o, și de aceea voi nu sunteți cunoscuți nici măcar de cei de mai aproape, fiilor.

Trăiau și mureau pentru Mine fiii cei iubitori de Dumnezeu și cei iubiți la fel. Le grăiesc celor ce s-au apropiat de acest foc sfânt și le spun așa: Voi, cei mai mulți dintre voi, care v-ați apropiat și ați bătut și v-am deschis cu milă, voi ați mers odată cu amândouă, cu însufletirea și cu voile voastre pe mai departe. V-ați aprins de drag și dor aflându-Mi iubirea și venirea ei pe pământ. Apoi v-ați întors la voile voastre cu viața și cu fapta, iar Eu, ca un Păstor milos venit după oi ca să le fac lor bine, M-am uitat mereu după voi ca să găsesc în voi cumva milă de Mine, iubire și primire, fiilor, că aș fi vrut să vă fiu călăuză pe cale în toate și în toți pașii voștri văzuți și nevăzuți, și am așteptat să vă am după cuvântul Meu umblând și lucrând, ca nu cumva apoi să greșiți cu răceală de suflet și să vă răciți de Mine și să vă întoarceți la felul de a fi al omului de rând, care-și lucrează voia sa și crezându-se așa în turma Mea cea călăuzită cu lumina Mea.

Strâng sub mila cuvântului Meu acum pe cei ce s-au alăturat venirii Mele și le grăiesc lor în zi de sărbătoare de sfinți și-i păstoresc pe ei cu toiagul dreptății peste tot pe unde sunt ei. Strig să Mă audă cei de aproape și cei de departe și să Mă ia înăuntru, să nu Mă țină afară dacă dau să intru și să-i păstoresc și să le spun lor că i-am consultat amănunțit ca să-i vindec cumva dacă Mă vor primi, dacă-Mi vor da voie, dacă-Mi vor fi credincioși la greu ca și la ușor, căci greul Meu sunt cei ce nu iubesc și nu ascultă ei pentru iubire cu lumină pe cale. O, că vine diavolul și-Mi spune să nu-i mai țin de credincioși Mie pe cei cărora nu le place să pună peste ei cuvântul Meu, și-Mi spune să-i scriu potrivnici. O, ce să fac, o, ce să fac? Cum să-i dau răspuns? Ar fi să-i dea răspuns fiecare în dreptul lui. Eu nu Mă mai pun pentru creștin, pentru cel ce n-a voit să-l am în grijă cu sufletul din el și cu lucrarea vieții lui, după ce atâta de mult i-am vorbit și l-am povățuit atâta vreme, și iată, diavolul Îmi cere partea, ba o vrea pe toată.

O, dacă nu ești curat cu inima și cu fapta ei, nu-L poți înțelege și urma pe Domnul, fiule nechibzuit. Iar Eu, Domnul, Care ți-aș fi putut fi de folos, le spun celor puși de Mine povață și veghe peste tine, și fiindcă n-ai voit să-ți fie ei de folos spre Domnul, le spun lor așa:

Fiilor care-Mi vegheați venirea și mersul, o, nu vă aplecați, nu vă mai aplecați să înțelegeți omul după cum e placul și interesul lui, că omul este ascuns, și se ascunde unul după altul, și altfel nu poate, și nici vorbă de umilință, de aplecare, de iubire de Dumnezeu între frate și frate. O, lăsăm așa până la secerișul cel pentru fiecare, căci secerișul lucrează și sortează clipă de clipă peste toate clipele, iar voi sunteți tot timpul judecați de cei care nu-și ating voia prin lucrarea lor ascunsă și mult primejdioasă pentru ei prin ascunderea ei.

O, popor păstorit de Dumnezeu, numai Eu, Domnul, numai Eu știu numărul tău cât este de mare sau de mic laolaltă, și ți-am mai spus asta, că tu ai liber să alegi ce vrei, dar și Eu am, și aleg. Cine nu știe ce înseamnă biserica lui Iisus Hristos, unul ca acela nu poate să fie al lui Hristos. O, cum așa? Eu, Domnul, aduc aminte de cei dintâi ai bisericii Mele acum două mii de ani și veți vedea ce greșiți și cât ați greșit că n-ați voit să fiți călăuziți ca să puteți fi cei adevărați și curați cu inima și cu fapta, și numai apoi cu credința, ca să vă fie ea pecetluită.

Cei ce s-au dat Mie biserică a Mea atunci, ei au ieșit din lume pentru Mine, pentru că alegeau pe Domnul de Stăpân al lor, și fugeau de anticrist, care lucra peste tot odată cu Mine, și-și dădeau aceștia cârma vieții în mâinile Mele, și era cârmuire pentru îngrijirea celor ce se aduceau biserică Mie. Începuseră apoi greutate și dureri din pricina celor ce nu se aduceau cu totul Mie și nu știau și nu învățau cum să se dea lui Dumnezeu, o, și sufereau cu lacrimi ucenicii Mei, care-Mi îngrijeau de viața oștirii creștine. Nu știau unii din cei ce veneau, nu știau că este și veșnicie, nu numai vremelnicie, și că Eu și cerul cu care Mă purtam lucram veșnicia să le-o dăm lor, și că nu trebuie să apară gâlcevi pentru cele pământești sau cele ale firii omenești în casa Mea cu fii.

Nu-și dădeau creștinii cei dintâi unii altora fiecare după voie și după plac, căci era cârmuire și se strângeau laolaltă cele de dăruit pentru lipsuri și se făcea împărțire cu binecuvântare, cu lumină și fără de păcat, fără vină, adică nu pe ochi, nu mită să însemne fapta cea dăruită Domnului pentru suflet, și pe care ar face-o careva de la sine vedere și voire, o, și de aceea trebuie taină mare ca să nu știi cui dai, și ca să știe Domnul prin cei care împart pe cele ce se adună și se dau pentru viața fiilor lui Dumnezeu.

Păi dacă tu pitești și te ascunzi de ceilalți cu un măr, cu un ban, mâine te vei ascunde cu un om în întuneric ca să nu fii văzut de cei din jur ai trupului lui Hristos mădulare, o, și așa se rupe pic cu pic om pe om din trupul lui Hristos și al oștirii Sale, și așa ajunge cel ascuns să-l bucure pe diavol, care-și tot strânge la el pe cele pe placul lui lucrate de om.

O, nu e bine să-I dai tu lui Dumnezeu, că dacă mâine te lepezi să nu mai vrei cu El, prin greșeli și prin pierderea firii bune, calci peste faptele tale și Îl pui pe Domnul în gura lumii spre defăimare și imputare din partea ta, și Eu știu de ce spun aceasta, și mai bine este să ai tu de la Mine, că Eu nu-ți pomenesc ce ți-am dat. O, mai bine este așa cum spun Eu, ca nu cumva să fii pedepsit de tine că ți-am făcut pagubă și să spui că ai pierdut în zadar timpul vieții cu Mine.

O, iată ce-Mi poate face cel care vine și nu știe ce înseamnă Dumnezeu și biserica Sa, și apoi nu-i place că a venit și că a stat! De aceea să Mă lase să-i dau Eu celui ce vine, ca nu cumva să-și facă socoteală că Mă are la mână și să-Mi ceară să-i dau dreptate pentru nedreptățile lucrate de el asupra Mea.

O, nu așa e ajutorarea când e vorba de biserica Mea, de cei sfinți, căroră Eu le port de grijă pe pământ, și e altfel această lucrare, și e cu autorizație din partea Mea. Când cineva trimite pentru cei adormiți pachet cu hrană și haine, cu daruri, o, trebuie un slujitor autorizat să facă foaie de călătorie a darului ca să ajungă darul în țara aceea, și e ca pe pământ, nu alt-

fel este aceasta. Așadar, voi, fii adevărați ai bisericii Mele azi, voi nu trebuie să vă dați unii altora după voia voastră, ci trebuie așa cum a fost așezarea pentru biserica Mea. Voi trebuie să știți pe dinafară aceasta, iar cei ce știu și lucrează așa, aceia sunt ai bisericii Mele, iar altfel sunt altfel cei ce fac altfel. Și iată cum este lăsat de Domnul:

Să se strângă la un loc darurile pentru nevoile bisericii, și nimeni din cei ce apoi primesc, să nu știe de unde îi vine darul, și să știe că Domnul este Cel ce poartă de grijă prin biserica Sa, și că Lui se cuvine toată mulțumirea și lauda, căci vai celor cu lauda de sine față în față cu semenii lor!

Iată, altfel lucrat ies duhuri urâte între frați și-și dau unii altora, dar nu cu nevinovăție, ci pe interes sau pe ochi dulci, sau cu vină, o, și nu oricine trebuie să fie așezat la împărțit după nevoile bisericii, ci numai cei cu lepădare de sine în tot și în toate ca și Hristos, numai cei ce aleg să-și trăiască viața și fapta ei pentru ceilalți, nu pentru ei înșiși. O, și am în poporul Meu fii pecetluiți pentru aceasta, am în biserica Mea de azi din cei pe care Eu Mă sprijin pentru grija de ea.

Biserica Mea așa are orânduiala ei, și nu altfel, iar dacă se lucrează altfel, se ivesc duhuri rele și lucrează ele și vine diavolul și-și ia partea, și iată ce greu este să fie creștinul fiu și mădular al bisericii Mele. Eu așa am început această temelie, dar iată, altceva au înțeles cei ce au dat să se clatine după ce au greșit, iar Eu spun, ca să se știe unde și cum s-a greșit și se greșeste, și se duc în întuneric cele ce nu se vor a fi lucrate cu umilință și cu lumina Mea.

O, așa își pierde creștinul dragostea dintâi și sfiala și bucuria cea de la acestea, sfântă ea între frați, și apoi se despart ușor frații, ba se și lovesc între ei, iar sărăcia și puținul din toate, o, nu se mai găsește această iubire creștinească, și ca să Mă bucur Eu de creștin și să stau cu el și să semene cu Mine el. Iar Eu plâng de jale, și satana se bucură cu toate slugile lui de lipsa de dragoste de Dumnezeu din creștin, dintre creștin și creștin.

O, nu vă puteți rezema pe nimeni, fiilor din fața oștirii Mele de azi, micuță ea, dar care poate să aibă pe Domnul de Păstor și să-i spun Eu ei: *«Nu te teme, turmă mică! Tatăl îți dă ție împărăția»*.

O, să nu credeți în cei ce se ascund de voi, fiilor. Ei cred că de voi se ascund, dar proba inimii curate n-au cum s-o dovedească ei Mie altfel, decât cu adevărul tot, dintre ei și cei de lângă ei din partea Mea, că fără mijlocitor nu e cu puțință să fii cu Dumnezeu, fiindcă așa a așezat Dumnezeu biserica Sa, iar când omul nu are inima curată, el încetează pic cu pic să-L iubească pe Domnul și se depărtează pic cu pic, și aceasta îl descoperă că n-a avut inima curată și că a pierdut pe Domnul, căci nemulțumirea sub care se așează cel ce se răcește vine de la ne iubire de Dumnezeu și de aproapele, sau de la răcirea iubirii de Dumnezeu. Iar Eu vă aduc de știre tot ce trebuie să țineți aproape de voi, dar numai de la Mine să luați, fiilor, căci omul este fățarnic din cale-afară, iar cel ascuns de voi nu este curat nici pentru el însuși.

O, nu vă puteți rezema pe nimeni, fiilor. Cei ce se învață unii pe alții să ascundă și să se ascundă, aceia își lucrează loruși și unii altora pierzarea cea de la inima care nu este curată. Cei ascunși își asupresc înseși sufletele lor, iar lipsa luminii îi duce de la Dumnezeu. Iar cei ce învață ascunderea pe cei din jur sunt ca lupul care omoară oaia și îi suge sângele și o lasă jos și fuge, și iată, omul are mai mulți dușmani decât prieteni, iar dușmanii se fac dușmani dintre prieteni, nu altfel se fac.

Fiilor, fiilor, mare durere Mi-au făcut și Îmi fac creștinii care s-au strâns și se strâng când Eu, Domnul, sun și adun să vină la păstorit, să vină cei ce vin, și să le fiu lor Păstor, iar Eu Îmi fac datoria pentru care am venit și vin, și de aceea vin și păstoresc. Dar iată, ei se adună și-și fac căi de comunicare ca pe pământ între ei, o, și n-a fost un rău mai mare ca acesta asupra lor de la unul la altul, căci diavolul i-a scris că n-au venit și că nu vin pentru păstorit, ci vin să-și facă relații, așa cum se spune pe pământ. O, fiilor, așa frăție nu înseam-

nă dragoste și dor de Dumnezeu, ci interesul sau ușurătatea sau păcatul cel în întuneric apoi, oameni fără cârmă peste ei, după ce zic și cred că vin după Hristos, și ca și între cei din lume sunt legăturile dintre ei, și folosesc ca gaj lucrarea și locul cuvântului Meu, în timp ce ei sunt pentru partea pământească, iar dacă Eu nu spun adevărul, să dovedească ei că nu este așa.

O, e o cârpeală ce faci tu cu viața ta pe urma Mea, măi creștine amețit de propria ta vedere și voire. Când te văd că nu poți fără să-ți faci voia, tu și cei din jur cum vrei tu, când văd și că te ascunzi, când văd că-ți trebuie să fii tu, să vrei tu, să-ți urmezi dorințele și să nu te încurc Eu, o, te văd cum te desparti de Mine dând voia Mea pe voia ta, după ce-ți faci mult rău cu voile tale, cu lucrările tale neștiute de cei din jur, cu căutările inimii tale. O, și dacă ai fi în mijlocul lumii să faci asta, lumea n-ar fi așa de răbdătoare cu voile tale, și ai suferi și ai vedea unde te duc voile tale, că iată, asta i-a scos din bărcuța Mea pe cei ce și-au dorit să fie liberi de Dumnezeu acestui râu de cuvânt, ca să nu le mai ceară Domnul să asculte de binele și paza peste viața lor pe pământ. Iată, nici Eu nu vă sunt pe plac, nici voi Mie, că ne aplecăm din două părți și iese cârpeală, iar Eu aleg să fiu cu răbdarea, ca un Dumnezeu ce sunt.

N-am avut și n-am cum să stau de veghe pentru cel ascuns de Dumnezeu și de cei din fața mersului Meu cu poporul Meu de azi. Nu-l pot veghea, nu-l pot ocroti de răul ce și-l face cel ascuns cu lucrările sale, căci se supără, se asprește, se închide în el, se caină în părți, își face întărituri, zice el, se teme, iar teama îl mână la luptă ca să nu fie știute lucrările sale. O, Eu nici pe Adam n-am izbutit să-l ajut ca să-l ridic din pedeapsa greșelii lui. I-am arătat greșeala făcându-l să recunoască singur și să se căiască, dar el a dat vina sa mai departe, și unul pe altul s-au învinuit în rai, de frică au făcut așa, căci păcatul aduce frica cu el, iar apoi Adam s-a supărat pe Dumnezeu, s-a supărat de tot, că n-avea cum să iasă altfel, iar fără iubire pentru Dumnezeu în el n-a mai putut cu raiul și s-au pierdut spre păcat, el și femeia lui, și s-au supărat pe ei îngerii care și-au pierdut locul de lângă Dumnezeu și le-au devenit potrivnici.

O, fiule neînțelept pentru tine și pentru cei din jur, nu e bună minciuna, și nici bârfa de colo-colo. Și orice ascunzi tu de Mine și de frați și ori cu cine te ascunzi, toate acestea te ascund pe tine de fața lui Dumnezeu și pățești ca Adam, care s-a ascuns când l-am căutat să-i grăiesc și să-l iau cu binișorul, după ce a făcut răul să nu-L asculte pe Dumnezeu și să se ascundă apoi cu răul făcut. Orice ascunzi tu, orice dai să faci pe ascuns, se numește întuneric și moarte, dar iată, nu ai înțelepciunea să crezi, dacă ai înțelepciunea să ascunzi, iar neascultarea este moarte, și Eu vin și îmbrac în cuvânt faptele ascunse ca să pricepi că ochiul Meu nu doarme nici o clipă și vede ce faci și ce greșești, și vede că nu Mă primești ca să te ajut în vreme de greșeală.

O, fiilor care vreți să vă luați crucea și să Mă urmați cu ea, o, nu mai faceți ca voi dacă dați să alegeți să vă păstoresc Eu și să iubiți voia Mea. Vă pierd voile voastre, fiilor. Iată, priviți la cei ce n-au voit ca Dumnezeu. Cine vrea să nu piară de lângă Mine și de lângă acest izvor viu, iată ce să facă: să se dezbrace de cele ce-l trag afară din împărăția Mea. Iar dacă nu va vrea și nu va putea altfel, nu este ce să-i mai ajute viața celui ce-și alege să cadă din voile Mele pentru voia lui. Voia lui Dumnezeu nu se bate cu voia omului ca s-o răstoarne, dar voia omului se bate cu voia lui Dumnezeu ca s-o răstoarne și s-o biruiască așa, zice el, și așa rămâne voia omului cu omul, iar Eu Mă trag din viața omului și rămâne omul cu dumnezeul lui, cu voia sa.

Vă faceți cel mai mare rău unii altora când vă faceți voia unii altora, măi fiilor nehibzuiți, că nu asta trebuie să lucreze creștinii, ci voia Mea. Greșiți toți prin mila cea dăunătoare, și greșiți dreptății lui Dumnezeu prin ea, și așa vă îndeletniciți apoi cu neînțelegeri, cu lipsă de purtare cuviincioasă în fapte și în cuvinte. O, ar fi să încetați să mai aveți voi legă-

turi ca niște frați pământești ai Mei și atât, pentru nevoile voastre trupești și atât, că acestea vă amestecă, vă strică purtarea, se ridică pretenții, invidii, neumilințe, nemulțumiri apoi, și nu vă mai purtați frumos.

O, iată ce fel de legături și-au făcut între ei creștinii care știu venirea Mea în cuvânt, că și-au făcut legături pământești și atât. Iar telefonul, arma cea ucigătoare, și care împlinește păcatul vorbirii doi câte doi, bârfa cea plină de zvonuri de la o margine la alta prin arma cu care se împușcă singur cel ce o mânuie, s-a făcut aceasta ascunziș pentru creștin, se ascunde creștinul în telefon și zice că nu-l știe nimeni, și zice că te ajută să te pitești de Dumnezeu și de frați, și să dai pentru tine vina pe Dumnezeu și pe frați apoi, așa cum a pățit și a lucrat Adam în rai după ce s-a ascuns de Dumnezeu și de îngerii lui Dumnezeu și i-a tras și pe ei din cer jos, așa cum trag de lângă Mine și pe alții cei ce cad spre ascunderi de Dumnezeu și de frați și pleacă de nebuni în lumea cea neagră de păcat și mor de tot cu sufletul din ei, pus de Dumnezeu în om, și de care omul nu mai are grijă.

Fiilor care-Mi purtați greul Meu de azi, voi pe cei zdrobiți cu inima din ei, frântă și durută, mângâiați-i, fiilor, că nici pe voi n-are cine să vă mângâie, o, și nu e durere mai mare ca zdrobirea aceasta, care vine de la cei ce nu sunt cu inima curată și care lucrează la două capete față de voi și față de Mine și unii față de alții, după cum le este interesul cel prostesc de tot. Cine face așa cu voi, cu Mine, nu cu voi face așa, dar și voi sunteți loviți oricât aș sta Eu între voi, și cei ce lovesc în voi pentru interesul lor lucrat pe ascuns. Dar Eu am nevoie de putere în voi, și le spun lor aceasta.

Am îmbrăcat în cuvânt tot ceea ce dă să dăuneze celor ce lucrează rău și tot ce se lucrează, căci ochiul Meu este treaz ca să-Mi ocrotesc lucrarea și mersul. E zi de sfânta Parascheva, iar ea a stat în slava Mea în ziua aceasta cu ceata ei de venire la masa ei de pomenire și-Mi spune ea:

— O, ce mare cuvânt, ce mare, Doamne! Ce mare veghe în cuvântul Tău din ziua mea de pomenire între sfinții Tăi, Doamne Dumnezeul părinților noștri și al fiilor lor din neam în neam, din unii în alții până azi!

O, mă aplec în fața mesei de cuvânt, atât de bogată în iubirea Ta pentru ei, Doamne, că greu e pentru om să Te iubească, greu mai e, greu din pricina nelepădării de sine a sa, Domnul meu atât de umilit față de om, față în față cu omul. O, slavă Ție, și-Ți mulțumesc, și-Ți dau ziua mea să o așezi Tu cu lucrul Tău în ea față în față cu cei învățați de Dumnezeu pe pământ acum! Slavă Ție, slavă Ție, slavă Ție! Amin.

— O, am îmbrăcat în cuvânt durerea Mea ca s-o pot arăta și s-o port cu cei ce poartă cu Mine grijă de mersul venirii Mele de azi, că nu cu toți pot să împart tainele și durerile cele pentru purtarea lor. Așadar, să fiu primit și mângâiat apoi de cei ce Mă rănesc adânc. O, și aș vrea să-i spăl de vină și să-i rog să învețe să fie copii, să fie nevinovați, că iată ce rău e să se creadă mari și tari. O, vai, vai, că din atâta bine lucrat iese atât de mult rău!

Iar pe voi, fiilor care Mă țineți ca să vin, vă rog, răbdați până la sfârșit, răbdați cu Mine, răbdați ca Mine ca să ajungem la ziua mângâierii, și va fi ea ziua biruinței, fiilor!

O, e zi de mare învățătură această zi. Cei ce sunt aici la sărbătoare, să ia să învețe că mersul Meu este greu, din pricina celor ce nu știu să se dea lui Dumnezeu când vin să se apropie, iar Eu vin și păstoresc pe cei de aproape și pe cei de departe și-i rog să se aplece și să ia din gura Mea și să-Mi lucreze mângâiere peste durerile care Ne dor de la ei.

Și pace vouă! Pace peste durerile care sunt, și pe care necrâcnind le purtați voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27-10-2019